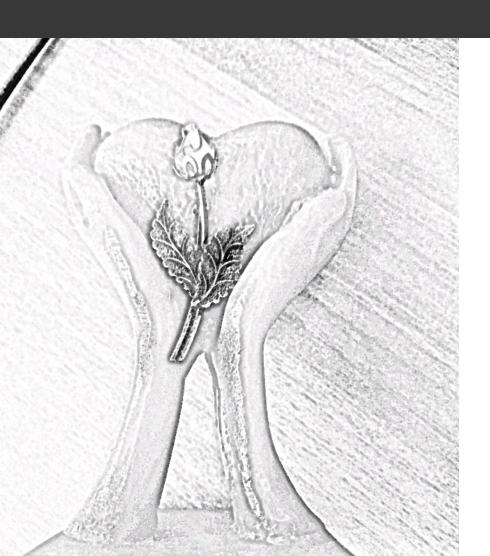
Kinga Michałowska *Milimetry naszych serc*

Kinga Michałowska

Milimetry naszych serc

Ridero

To ten jeden dzień
Ta jedna chwila
Każdy moment
Każde miejsce
Każdy uśmiech
Przypominają mi o tobie
I już wiem
Mam pewność, że kocham cię

Odwiedź mnie tam Gdzie nigdy już Nie będziesz musiał być sam Gdzie oboje nauczymy się kochać Zasłuchani Zakochani Pewni, że już zawsze Miłość będzie mieszkać z nami

Zostań Ze mną zostań Zatrzymaj się tam Gdzie nasza wspólna przystań A ja A ja Ułożę w niej Dla nas plan Aby nasza miłość Mogła jak najdłużej trwać I, aby stawała się jak najpiękniejsza Ułożę dla nas plan Ze stu słów Z każdego snu Będzie nam dobrze razem tu I zobaczmy co się stanie Gdy już miłość z nami zostanie

Witam cię To będzie dla nas dobry dzień Pomyśl, że Choć czasem jest gorzej niż lepiej Wciąż mamy siebie Niech tak już będzie zawsze

Wypowiadamy te same wersy Te same słowa Aby nasz świat Z nich na nowo odbudować

Ty jesteś moją mamą Lecz, czy faktycznie Mogłabym cię kochać Tylko, za to Zdecydowanie to twoja dobroć To twoje uczucia sprawiają Że, jesteś dla mnie najważniejsza To ty mamo nauczyłaś mnie jak świat I ludzi pokochać Dzięki tobie bliżej mam do szczęścia Jedno serce dla ciebie bijace Zaczekaj a obejmę cię w swoje dłonie Już zawsze chcę być twoim słońcem Twoje marzenia wnet dogonie Nawet wówczas, gdy nie będziesz pewna Czy w danej chwili pomyślałam akurat o tobie Twoje matczyne serce w swoich dłoniach osłonię Każde twoje zmartwienie wnet z twoch myśli przegonię Bo właściwie do czego potrzebne nam one Za wszystko, to co w życiu najlepsze Mamo, dziękuję tobie

Za to, że jesteś
I pomimo wielu błędów
Kochasz mnie ciągle
Ofiarowujesz mi miłość i dobroć
Każdym z swoich gestów
I każdym ze spojrzeń
Za całą miłość mamo
Dziękuję tobie

Mamy serce zawsze pierwsze wie.

Jak wiele odczuwasz cierpień

Mamy serce zawsze przygarnie cię

Mamy serce miłością zawsze obdarzy cię

Tylko w nim zawsze odnajdziesz schronienie

Nawet wówczas, gdy pomylisz się

Gdy wszyscy inni się odwrócą

Gdy zwątpisz że jeszcze coś dobrego czeka cię

Mama wnet pocieszy cię

Dokładnie takie jest mamy serce

Waleczne, ale i troskliwe

Najpiękniejsze

Dla dziecka bije najmocniej

Mamy serce

Uśmiech Ukrywający się za maską złudzeń Na policzkach ślady łez Cienie pod oczami A może cienie dawnych wspomnień Taka jestem Lecz może pokochasz taką mnie I będziemy Zakochani W sobie Już na zawsze I o jeden dzień dłużej Cichutko Teraz tylko Nie onieśmielajmy naszych serc Niech zabiją dla siebie Jeszcze mocniej Niech bliskości Przestaną obawiać się I poczują nareszcie, co znaczą Miłość i szczęście

Proszę serce
Tym razem
Tak szybko nie zakochaj się
Bo znów zawiedziesz się
Tęsknię
I chcę, abyś ty także
Tęsknił za mną choć trochę
Czuł to, co teraz ja czuję

Nigdy nie chciałam wierzyć Że nigdy ciebie nie odnajdę Nigdy nie chciałam wierzyć Że miłość, nie jest dla mnie Lecz chyba jednak już pora uwierzyć Że tak ważnego sensu istnienia W moim życiu niebawem zabraknie Może niepotrzebnie w ogóle Pytałam samą siebie Czy kiedykolwiek byłeś tym jedynym Tylko dla mnie I gdy zamknę oczy Żegnając się wraz z tobą Czy wówczas zniknie Z mojego serca cała dotychczasowa miłość Będzie znów tak jakby tak naprawdę Nigdy jej nie było Bo czy faktycznie sensem wszystkiego Mogłaby być, dla nas na zawsze Tylko i wyłącznie Ta nasza mała miłość

Kocham cię tyle lat
Jak miałabym nie kochać ciebie
Gdy wszystkie lata tęsknoty
Zlewają się tylko w jedno
Odwieczne czekanie
I teraz nie wiem
Czy jeszcze mój umysł i serce
Są jeszcze częścią mnie
A może już należą wyłącznie do ciebie
Gdy moje życie
Całym sobą przenikasz

Był raz szept
Którego nikt nie potrafił zrozumieć
I wytłumaczyć dlaczego
bardziej go odczuwa niż słyszy
Aż wreszcie ktoś przekazał bliskim
Że to są słowa miłości
Które nabierają mocy
Gdy o kimś ważnym pomyślisz
Jedno krótkie słowo
A tak wiele pragnień potrafi wyrazić
I nawet jeśli nadchodzą nas wątpliwości
Wystarczy przypomnieć sobie o miłości
To taki jeden głos który z pewnością
Każde serce poruszy

Kiedyś myślałam Że już mijam ją Że jest tak blisko Lecz to nie było to I dopiero teraz Z tobą Mam pewność Że to jest właśnie miłość

Nasze serca tak szybko wypalają się Mała iskra A zaraz potem wielki płomień Łatwopalni W wir uczuć rzucamy się Chociaż wiemy, że To zawsze tak samo kończy się Wystarczy, że choć przez chwilę W swoich dłoniach osłonisz je A ono natychmiast zaufa, że Tym razem wszelkie troski znikną Wszystko na lepsze zmieni się Pokokocha ponownie

Nawet wówczas, gdy po drodze gubię się Nigdy nie odczuwam samotności i strachu Bo wiem, że ty jesteś zawsze obok mnie Strzeżesz mnie Na twoim ramieniu mogę oprzeć się I znów poczuć się bezpiecznie Tak jakbym cały czas była w domu

Pomimo presji
Nawet wówczas gdy czujemy
Że nas goni czas
Gdy brakuje nam choćby odrobiny szczęścia
Możemy dotrzeć przez trudy prosto do gwiazd
Nie poddawajmy się
Tylko chociaż na chwilę w miejscu
Zatrzymajmy się
Aby znów złapać wdech
I dostrzeżmy, że wciąż możemy być kimś
Możemy żyć jednym tchem

To o tobie Co noc marzę, śnię I mam do ciebie Tylko jedno życzenie Nie zapomnij mnie Serce o nas Tak wiele wie

Przytalanie To lekarstwo na wszystko Dlatego dbajmy o to Aby nie zabrakło nam w życiu Czułości

Na skrzydłach dnia codziennego Wnet otulą nas marzenia Gdy tak patrzysz na mnie czule Wszelkie troski z serca zabierasz

Kocham cię tyle lat
Bo jak po takim czasie
Miałabym nie kochać ciebie
Gdy wszystkie lata tęsknoty
Zlewają się tylko w jedno
Odwieczne czekanie
I teraz nie wiem
Czy jeszcze mój umysł i serce
Są jeszcze częścią mnie
A może już należą wyłącznie do ciebie
Gdy moje życie
Całym sobą przenikasz

Z oczu twoich
Chcę wyczytać
Wszelkie
Radości
Smutki
Troski
I marzenia
Znaleźć dla nas lekarstwo
Na wszelkie przykre zdarzenia
Pełną piersią chwytać dzień
Aby szczęście w naszych sercach
Już na zawsze zamieszkało
Gdy tak mocno kochamy się

Czy coś jeszcze nam pozostanie Gdy odbiorą nam marzenia Czy wystarczy nam siły do walki Aby powstać z kolan I uwierzyć w to że kiedyś szczęście W naszym życiu znów zamieszka

Czy pamiętasz tamte dni
Gdy po raz pierwszy
Ujrzałeś mnie
Dziś po upływie lat czterdziestu
Siedząc w tym samym miejscu
Znów przytulasz czule mnie
Tak się cieszę, że taka miłość
Spotkała właśnie nas
Że po tylu latach
Naszych uczuć
Nie zmienił mawet czas

Mogę starzeć się wolno Mogę starzeć się szybko Mogę starzeć się ładnie I zgodnie z modą Lecz i tak po prostu pragnę zestarzeć się z tobą Mogę udawać, że cię nie słyszę Ty możesz mnie nie dowidzieć Lecz i tak najbardziej się boję Na stałe o naszej miłości zapomnieć Możesz mówić, że zupa jest za słona I byłam ładnejsza, gdy byłam młoda Zawsze będę podawała ci twoją laseczkę Zaś ty mi moją torebeczkę Trzymając się pod rękę Będziemy szli w równym tempie Bo uczucia nie mają terminu ważności Są równie ważne przez całe życie Możemy odpuścić lub o nie zawalczyć Najważniejsze abyś zawsze potrafił powrócić do mnie I aby nawet ten dzień nasz ostatni

Był dla nas tym najpiękniejszym Gdy ułożę głowę na twoim ramieniu I zasnę wraz z tobą Zmierzając tak jak za życia spacerem Tym razem ku wiecznej miłości

Cały świat, ukryję w swoich dłoniach Aby następnie ci go dać Tylko nigdzie nie odchodź Tylko na mnie zaczekaj Tylko zaufaj Tylko obiecaj, że już zawsze Będziesz spoglądał na mnie tak jak teraz Już zawsze będziesz mnie kochał Tylko obiecaj

Wiele cierpień zaznało moje serce
Lecz z każdą wypłakaną łzą
Stało się jeszcze silniejsze
Potrafi kochać
Potrafi patrzeć ufnie
Tak wiele błędów
zdołało z czasem lepiej zrozumieć
Wie już, że nic nie dzieje się bez przyczyny
I nawet święty nie jest bez winy
Lecz choćby w nim tworzyć jeszcze gorsze rany
On będzie je drążył jak woda w skale
Bo nawet szaleństwo z miłością
Potrafią iść w parze

Dwie dusze pomimo przeciwieństw
Zawsze ze sobą są złączone
Patrzą na siebie czule
A ich wspólne szczęście
Niczym nie zmącone
Wystarczy, że przejdziesz obok
A dostrzeżesz
Jak wiele w nich bliskości
To taka delikatna więź
Która w szczególnie wrażliwych sercach
Potrafi zagościć

Czy pisząc swoje wiersze Żegnam się z swoim sercem Nie Mówię mu wracaj do mnie szybko Moc uścisków i pozdrowień od przyjaciół Przynieś mi wraz z sobą Aby mogły spotkać się ze sobą serca Które zazwyczaj z dala od siebie żyją Abyśmy mogli zrealizować wspólnie Każde z marzeń jakie kiedykolwiek nam się przyśniło

Najpiękniejszy jest dla mnie Świat widziany twoimi oczami Jestem tym który przy tobie Na czas zawsze się zjawi Obsypie cię kwiatami Stworzę też most między naszymi sercami Aby do twojego serca Łatwiej było mi trafić

Wszystko ma swój czas Wszystko ma swój sens istnienia Lecz gdyby tak miłość możnaby przyspieszyć Czy można próbować ją zmieniać Czy można ją ulepszać

Choć tak wiele przeżyli w życiu zmartwień
Choć nieraz nawet sądzili że łatwiej żyć w tęsknocie
Zamiast razem
Już nic nie rozdzieli dwójki kochanków
Złączonych jedną duszą
Jednym ciałem
Gdy patrzą sobie prosto w oczy
A swoje szczęście pragną dzielić
Już zawsze po połowie

Nie istotne co jeszcze ześle mi los Jaka czeka mnie przyszłość Mogę też pozostawić za sobą przeszłość Ważne jest tylko to, że żyję Wciąż milością żyję

Tak wiele wspomnień
Przypomina mi o tobie
Każda noc
I każdy świt
Każą mi, znów za tobą tęsknić
Miłość wciąż jest w nas
Przypomina nam każdego dnia
O tym abyśmy nie zapomnieli jak kochać
Dlatego nie mów mi więcej
Że będzie mi lepiej bez ciebie

Każdy sen Każdy dzień Bez twoich spojrzeń Bez twoich słów W sercu twym Jest już ktoś inny A w życiu mym Teraz jedynie szelest ciszy Czy ktoś jeszcze Naszą miłość dostrzeże Jej kroki z oddali usłyszy Brak mi tchu Jeszcze tylko pamiętamy Te przeżyte przez nas dni Choć i o nich zapewne kiedyś zapomnimy A do niedawna ciężko nam było Ich wszystkich się doliczyć

Twój zapach
Towarzyszy mi każdego dnia
Jak cień podążam za tobą
Zapewne dobrze mnie już znasz
Lecz
Zanim nas policzysz
Popatrz mi prosto w twarz
Pomyśl
Czy już mnie nie kochasz
Czy już nie zasługuje na jeszcze jedną z szans

Znów możemy być bliżej naszych serc Dłużej nie skazuj mnie na samotność Nie skazuj mnie na cierpienie Bo nie wiem kiedy takto znów odnajdziemy się Gdy tylko odwrócę się w twoją stronę Podaj mi swoją dłoń Powiedz ponownie, że kochasz mnie Aby, znów było tak jak dawniej Tylko tego jednego pragnę

Chociaż jesteśmy niedoskonali
I kompletnie niedobrani
Zupełnie różni jak dwa światy
Tak mocno jesteśmy w sobie zakochani
A miłość nas ocali
Pod powiekami wciąż widzę
Niedokończony portret twój
Jedynie wówczas gdy wspominam ciebie
Twój uśmiech i należące tylko do nas dni
Towarzyszy mi spokój
Już zawsze mnie kochaj
Już zawsze bądź tylko mój

To co było między nami Wiem nie powróci więcej Dlatego kocham cię teraz jedynie skrycie Dlatego proszę Powiedz mi Jak mam bez ciebie Osłonić moje serce Powiedz mi To teraz Kiedy nie mam już za kim I dokąd iść Kiedy nie widzę już żadnych szans Proszę z mojego serca Z moich dłoni nie umykaj Czas nie będzie na nas czekał Jak długo mamy żyć bez miłości Bez siebie Zatopieni jedynie w przeszłości Przetrwałam tyle jesieni i zim Z dala od ciebie Lecz ile jeszcze ich wyliczę

Zanim staną się pożółkłe wszystkie nasze zdjęcia Zanim serce nareszcie przestanie ciebie szukać Przestanie o ciebie pytać Zanim raz na zawsze zapamięta Że ty kochasz mnie już mniej I tylko ten jeden stary list Przypomina mi Wspomnień czar I spędzone wspólnie z tobą dni Gdy teraz nie łączy nas Już zupełnie nic I proszę cię jedynie Przynajmniej miłości nie odbieraj mi A może jednak jutro Sama też gdzieś dopłynę tą dziurawą łódką Uwolnię się od tych minionych dni

A teraz dzielą nas kilometry Jesteśmy skazani na życie bez miłości W samotności Moje serce w niewoli Nigdy wcześniej nie sądziłam Że rozłąka z tobą aż tak mnie zaboli Te kilometry

Choć kiedyś się kochali Wkrótce także i oni Zapomną o tych uczuciach Które do niedawna Łączyły ich Wymażą wszelkie wspomnienia z pamięci Niebawem zabraknie także i ich

Zaledwie jeden moment nam wystarczy Aby wszelkie dotychczasowe błędy Natychmiast naprawić Zaledwie jeden moment nam wystarczy Aby zaufać miłości Aby jej dać oczekiwaną odpowiedź Już nie stój w serca progu dłużej Proszę wejdź, proszę przyjdź Tak niewiele potrzeba miłości Aby mogła zaistnieć jeszcze w tej chwili Jeszcze dziś Wystarczymy tylko ja i ty

Nie płacz Łez twoich szkoda Lepiej znaleźć powód Aby uśmiechnąć się jeszcze raz Lepiej zebrać wszystkie dobre myśli Zamiast w smutku trwać Choćby nie wiem co wydarzyło się Choćby nie wiem jak było źle Jeszcze wszystko może na lepsze zmienić się

Lecz czy jeszcze kiedykolwiek Ktoś mnie usłyszy Skoro sama gubię się W natłoku tysięcy Obcych mi myśli Czy jeszcze kiedykolwiek Ktoś pomoże mi Od nich się uwolnić Abym już nie musiała być Więźniem swoich myśli

Tak wiele miłości Tak wiele przeżytych przez nas dni Nasze Wschody i zachody słońca Czy pamiętasz Czy jeszcze nie zapomniałeś ich

Wciąż potrafimy
Wciąż możemy
Pozwolić odejść wszystkim
łączącym nas uczuciom
Choć dotychczas tak kurczowo
Je w dłoniach trzymaliśmy
Uznając, że to prawdziwa miłość
Może już czas najwyższy
Aby wypuścić je z naszych rąk

Tak ciężko spotkać kogoś takiego jak ty Nie wiem czy komuś innemu mogłabym Tak wiele tajemnic wyjawić Pomimo tych wszystkich marzeń Dotychczas przeze mnie utraconych Jeszcze raz uwierzyć Że nie ma nic piękniejszego Od miłości

Czy to ciągle ja
Czy ty też jeszcze jesteś taki sam
Jak sprzed lat
Czy jeszcze istnieje we mnie ta cząstka
Którą pragnąłeś pokochać
Możesz uważać, że przez cały ten czas
Jedynie udawałam
A ja po prostu nie miałam odwagi
Aby się przyznać jak bardzo cię pokochałam
Za późno zrozumiałam, jak wiele straciłam
Lecz to ciągle ja

Pewnego dnia Zrozumiemy, że miłość znaczyła Jeszcze więcej niż oboje sądziliśmy Kiedyś wyrwiemy się z objęć obojętności Pozbędziemy się wątpliwości Bo czy coś może znaczyć więcej od miłości

Ty spoglądasz w dal Ja spoglądam za tobą Ty wolisz być sam Prosisz o czas Choć ja podążam za tobą I czy zawsze będę mogła jedynie stać obok Prosić ciebie o miłość Zamiast dzielić ją z tobą

Życzę ci dużo uśmiechu I dobrego dnia. Abyś zawsze znalazła czas Aby swoje marzenia realizować Poezja nie jest dla mnie Lecz nie jest też taka zła W sumie mogę poczytać I tak gorsza jest proza życia Choć to tak krótka rozmowa Choć to zaledwie kilka miłych słów i życzeń One są wciąż we mnie Nawet nie wiesz Jak często odtwarzam je w swojej głowie Nawet nie wiesz jak często Przypominasz mi o sobie Zatem tak jak teraz mów do mnie Tak jak teraz Już zawsze Po prostu bądź Po prostu przy mnie bądź A z każdego z wypowiedzianych słów

Wybudujemy między nami Najpiękniejszych uczuć i przemyśleń most

Tak wiele dusz odchodzi
W milczeniu
Znika z tego świata
I nie zabierają z sobą nic.
Lecz pozostawiają po sobie
Wspomnienia przeżytych dni
Wspomnienia o tych ludziach
Których zapamiętali
Otwórz serce
I zamknij oczy
Wówczas dostrzeżesz to światło
Które na świecie po sobie pozostawili
W nim jesteś także ty

Zeszłej nocy Znów śniłam O tobie Kiedyś razem oboje Teraz nasze ścieżki Rozdzielone I jedynie w moich wspomnieniach Wciąż ze sobą są złączone Czy i ty czasem pomyślisz o mnie A może uważasz, że nie warto Na co mi teraz serce twoje

Kocham cię dniem I kocham cię nocą. Gdy miasto zasypia Zbyt zmęczone Wówczas zatrzymuję cię Przy oknie I proszę rozejrzyj się Wsłuchaj się w te ciszę Lubię ten spokój Uwielbiam więź naszych serc Kocham cię I cieszę się Że ze mną jesteś Że oboje możemy Oglądać to nasze miasto Gdy zasypia I gdy do życia budzi się.

Oby nigdy nie zabrakło nici Które nasze uczucia Złączą ze sobą ponownie Abyśmy nigdy Nie utracili się bezpowrotnie Spoglądam w dal Lecz wiem, że nadal Gdzieś tam jesteś Że zawsze będziesz Tylko dla mnie

Tylko my dwoje
Na przekór światu
Na przekór dwóm brzegom
Najlepiej czujemy się wówczas
Gdy jesteśmy jednością
Dlatego nigdy o naszej miłości
O naszej wrażliwości
Nie zapomnij
A wówczas nie zabraknie nam nici
Aby nasze uczucia ze sobą zeszyć

Zbudujmy razem Świat bez barier Bez wad W którym już nikt Nie odczuje smutku i odtrącenia W którym już nikt nie będzie musiał być sam Tylko bądźmy razem To wystarczy, aby w porę uratować świat. I ocalić nas.

Są nadzieje i marzenia
Które cieszą lub bawią
Są uczucia
Których nigdy nie jest nam dane odzyskać
I czy gonić za nimi
Faktycznie jest warto
Gdy czasu dla bliskich
Wciąż mamy za mało
Gdy nie mamy pojęcia
Co też czeka nas jutro
Czy wówczas miłość
Może stać się lekarstwem na wszystko
Szansą na lepszą przyszłość

Z kształtu twoich ust. Z koloru twoich oczu. Wykonam najpiękniejszy portret twój Z naszej miłości Tylko chociaż raz na mnie spójrz Nie muszę dłużej czekać już Jak to możliwe Że tak bardzo mnie zmieniłaś

Z każdym rokiem Mogę kochać cię Coraz mocniej Mogę szukać cię Za każdym rogiem I zapewniać, że już zawsze Będzie dobrze Tylko nigdzie nie odchodź Tylko na mnie zaczekaj

Teraz wiem, że nigdy już Nie będzie okej Teraz już wiem Że miłość To czasem za mało Zbyt niewiele Gdybym tylko wiedziała To wcześniej

Mogliśmy pokonać Nawet największą przepaść Gdybyś tylko zechciał Gdybyś tylko Ze mną został Gdybyś tylko wiedział

Jeszcze raz obejrzyj się za siebie Jeszcze raz wypowiedz moje imię Zanim całkiem zapomnę o tobie To znów może być dobry dzień Wystarczy tylko, że w porę dostrzeżesz mnie Wystarczy tylko, że znów będziemy razem

Teraz jeszcze tylko Zamknę oczy Zamknę serce Abyś nawet sam Nie mógł się dowiedzieć Jak kiedyś mocno cię kochało Jak twoje imię o poranku i nocą Jak często je wymiawiało I pragnęło abyś przed złem świata je dogonił Pragnął tylko twojej bliskości Pragnął tylko twojej miłości Teraz gubiąc swoje uczucia Pod nogami Szuka swojego szczęścia pomiędzy Opuszczonymi sercami Bo tak naprawdę nie ma samotnej miłości Choćby ją niszczyć Choćby głęboko w sercu ją kryć Ona i tak wnet powróci Aby znów stać się powodem by żyć

Przyjdź na ulicę książek stu Przyjdź i zobacz jak pięknie tu Pośród książek wielu Poczujesz się jak u siebie Drogi przyjacielu Tu bohater w kapeluszu Poszukuję animuszu Aby zajrzeć do pewnej damy Aby wreszcie jej powiedzieć Jak jest mocno w niej zakochany Pewna narzeczona siedząc w oknie Pisze wiersze Mając nadzieję, że jej ukochany Wróci do niej jak najprędzej Jest mały Jan pytalski Który sypie zagadkami Gdy ktoś jedną chociaż zgadnie Wówczas się uśmiechnie ładnie Jest i kotka z kociętami Oraz sum sumujący liczby stu cyfrowe Ja też tych bohaterów poznać mogę

Gdy usiądę w wolnej chwili
I przeczytam o tych bohaterach gadatliwych
Oni mi powiedzą szybko
Jak dotychczas im się żyło
Kiedy mnie z nimi nie było
I na pewno raczej
Nie inaczej
Nowy trafi się bohater
Który zajmie sobą jeszcze chwilę
Tak z książkami dobrze się żyje

Dziś wyglądam do ciebie Z tej naszej książki ulubionej Dziś wyglądam do ciebie ukochany Może choć na chwilę zajrzysz do mnie I wysłuchasz opisaną w nim historię Wysłuchasz o bohaterach Którzy szukają się nawzajem I każdego dnia, już na wieczność Pragną być razem.

Patrzą na nas Oczy o miłość proszące Gdyby tylko chociaż jedno z serc przygarnąć drugie mogło Wówczas świat stałby się domem A schronieniem serce

Mówią nie powinnaś z nim być
Co o miłości wiesz
Lecz oni nie widzą jak traktujesz mnie
I co czuję przy tobie
Inaczej wiedzieliby że nie pomyliłam się
Ponieważ miłość nie może być błędem
Chcieli rozdzielić Romea i Julię
Lecz oni od początku wiedzieli, że nie chcą rozstawać się
I miłość jest tym co w życiu najcenniejsze

Niby razem
A jednak samotni we dwoje
Czemu ach czemu
Brakuje mi ciebie na co dzień
Czekam na szczęście nasze
Lecz tak wiele zmartwień ucieka w nieznane
Tak wiele różnych ścieżek
Czy któraś z nich zaprowadzi mnie do ciebie
Może nawet jakoś skroce drogę
I nareszcie cię dogonię
Może dotknę twojego serca czulej
Może nareszcie w samą porę zdołam lepiej cię zrozumieć
I już roku uczuć nam nie zabraknie
Chociaż raz poczujemy miłość wspólnie
Wówczas ona z pewnością nam zasmakuje

Za mną niejedna przeżyta z dala od ciebie wiosna Czy ktoś wytłumaczy mi Jak wiele jeszcze minie dni Zanim znów do mnie powrócisz Zanim znów będziemy razem szczęśliwi

Tak błogo Tak spokojnie Tak dźwięcznie Tak bezpiecznie Jest Gdy trzymasz moją dłoń Gdy wypowiadasz moje imię Wsłuchajmy się w melodię Naszych uczuć Naszych serc Wreszcie Nareszcie To ukojenie czuję I pomimo zmartwień Nie martw się Ja naszą miłość przeniosę Na drugi Bezpieczniejszy brzeg Aby nadal mogła być dla nas Mostem do naszych serc

Pomiędzy uczuć biegunami
Pomiędzy dwoma serc światami
Jesteśmy my
Równie mocno w sobie zakochani
I ten świat naszej miłości
Który nie ma granic
On nigdy się nie kończy
Bo już nikt nigdy nas nie rozłączy
Gdy tak zapatrzeni
Poddajemy się miłości

Już za nami Całe nasze wspólne życie Staje się jedynie W krzywym zwierciadle wspomnień odbiciem Plamą na mapie uczuć Z których niebawem już nic nie pozostanie

To ten jeden dzień
Ta jedna chwila
Każdy moment
Każde miejsce
Każdy uśmiech
Przypominają mi o tobie
I już wiem
Mam pewność, że kocham cię
Tamten dzień
Tamta noc
Tamten miłości gest
Tamten szept
Zapomnijmy o tym co było potem
Żyjmy tylko tymi chwilami
Które przeżyliśmy w szczęściu we dwoje

Kochaj mnie
Kochaj mnie
Tylko te dwa słowa
Jak najczęściej mów do mnie
Niech je jeszcze raz usłyszę
Niech wszystkie bicia naszych serc policzę
A miłość niech do snu nas ukołysze

Nawet wówczas gdy słyszymy jedynie ciszę Nawet wówczas gdy myślę że lepiej pewne problemy przemilczeć

Nawet wówczas gdy wątpię w to że domyślasz się tego c
Co akurat czuję
Ty nawet wówczas jesteś przy mnie
Mówisz do mnie półsłowem
I to wystarczy abym o zmartwieniach
Mogła zapomnieć
To tak idealnie
Że jesteś ty
Wówczas nic innego się nie liczy
Na naszych uczuciach wiele pęknięć i rys
Lecz proszę przetrwajmy
Nie skazujmy się na życie w samotności
Nie zapominajmy o miłości
Skoro ona jest sensem naszych żyć

Myślę
Marzę
Żyję
Jestem
Czekam
Tu na ciebie
Nikt nie odbierze nam
Naszej miłości
Ona w naszych sercach
Zawsze będzie trwać
To tak pięknie, że ją mam
Tylko ty i ja
Na jawie oraz w snach

Żadne z marzeń
Nie zastąpi mi
Tych których razem nie zrealizowaliśmy
Żadne z kolejnych dni
Nie zastąpi mi
Tych które nie było nam dane razem przeżyć
Żadne z odczuwanych przeze mnie uczuć
Nie zastąpi mi
Tego jednego z najważniejszych
Czyli naszej miłości

Dajmy szansę miłości Niech w sercach naszych zagości Niech stanie się dla nas pełnią szczęścia Drogą ku wieczności

Wciąż pamiętam
Ten jeden piosenki tekst
Który od dzieciństwa
Przez życie prowadzi mnie
I dodaje nadzieję
Że gdy mocno w to uwierzę swoje marzenia
Odnajdę choćby na sklepowej półce
Albo

Pozostawię je dla kogoś bliskiego komu będą służyć przez lata

Dodaje nadzieje

Że nawet w złych chwilach szczęście ponownie może zawitać

Jednego tylko chcę
Jednego tylko chcę
Aby znów być
Tam gdzie ty
Każda noc
I każdy dzień
Wciąż przypominają mi o tobie
Czemu opuściłeś mnie
Proszę
Jeszcze raz poskładaj mnie

Tylko my we dwoje
Więcej nic
Bo co może być ważniejsze od miłości
Tylko tych kilka chwil
Nigdy nie rezygnujmy z nich
Najważniejsze, że mamy siebie
Razem nam najlepiej
Dlatego pozostań choć trochę dłużej
Abyśmy znów mogli cieszyć się
Życiem we dwoje

Dźwięk Lub szept Dzięki tobie Czuję się jeszcze bardziej kochana Z każdym dniem Dziękuję że jesteś I wybrałeś akurat mnie Tak niech już pozostanie Że ja zawsze tam gdzie ty Dzięki tobie Nawet pomimo przeszkód Pomimo przeciwieństw Znów odnajdę życia sens Bo ty jesteś dla mnie Poradnią od samotnych dusz I złamanych serc

Nawet teraz
Po latach
Na dnie serca
Pozostał po tobie ślad
Nie potrafię nie wymieniać twojego imienia
Wciąż spalam się
Wciąż we własnych wspomnieniach
Gubię się
Myślami przywołując cię
A zapewne byłoby lepiej
Gdybym tak kurczowo nie trzymała się ciebie
Nie prosiła o więcej

Najpiękniejszy jest dla mnie Świat widziany twoimi oczami Jestem tym który przy tobie Na czas zawsze się zjawi Obsypie cię kwiatami

Teraz jeszcze tylko Zamknę oczy Zamknę serce Abyś nawet sam Nie mógł się dowiedzieć Jak kiedyś mocno cię kochało Jak twoje imię o poranku i nocą Jak często je wypowiadało I pragnęło abyś przed złem świata je dogonił Pragnął tylko twojej bliskości Pragnął tylko twojej miłości Teraz gubiąc swoje uczucia Pod nogami Szuka swojego szczęścia pomiędzy Opuszczonymi sercami Bo tak naprawdę nie ma samotnej miłości Choćby ją niszczyć Choćby głęboko w sercu ją kryć Ona i tak wnet powróci Aby znów stać się powodem by żyć

Pomimo zmartwień Pomimo wielu trudnych przejść Jestem pewna, że jeszcze przed nami Jest życia sens I nawet będąc na uczuciowym zakręcie Odnajdziemy się.

Wiem, że wszystkich marzeń
Już nie dogonię
Lecz to i tak nieistotne
Mam tylko nadzieję
Tylko o jedno skrycie cię proszę
Obym już zawsze mogła odnaleźć
odbicie swoich uczuć w twoich oczach

Piękny jest każdy dzień
Każda wspólnie spędzona godzina
Wciąż możemy powiedzieć chwilo trwaj
Gdy całą łączącą nas miłość dostrzegam
W twoich oczach
Jestem pewna będzie dobrze
Zawsze będę cię kochać
Bo przecież to nie zbrodnia cię kochać.

Gdy jesteś ty
Gdy jesteś tak blisko
I cała reszta świata poza tobą
Natychmiast zamienia się w nicość
Czy to nazywa się miłość.
Pomiędzy tym co jest i co było
Znajduje się tylko miejsce na miłość

